

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לרפואת

הילד יואל צבי בן מוריה לרפואה שלמה

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי יעקב יוקב ב"ר אהרן עטלינגר זצ"ל

הרה"ק רבי חיים בהרה"ק ר' ברוך הגר זצ"ל

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא

הכדומין - עץ ערוך גדול ויוצאין ממנו
אנקליות אילך ואילך, ותולין באותן אנקליות
צלוחיות של מים באויר כדי לצננן. ורמב"ם
פירש, כמין זיר של ברזל ואונקליות סביבותיו,
ובו מעלין הכלים שנפלו לבור.

האשקלונים - שנעשים באשקלון.

המעבר והמזרה והמגוב - כלים עשוין לנקות
התבואה מן התבן ולהעביר התבן ממקום
למקום. המעבר, יש לו שינים ודומה ליד של
בני אדם, ובו מעבירין התבן ממקום
למקום. והמזרה, בו זוררים החטין בגורן,
לפיכך נקרא מזרה. ושיניו מרובות משיני
המעבר. והמגוב, שיניו מרובות משיני
המזרה, ובו בוררים התבואה אחר שזרו
אותה במזרה.

ועל כולם אמר רבי יהושע וכו' - בתוספתא
מוכח דאכל הנך מילי דמתניתין קאי רבי
יהושע, מהאשה שהיא טבולת יום עד כאן.
ומשום דרבי יהושע קאי אכולהו, תנא הכא
מילי טובא שאין ענינם לכאן.

דבר חדש חידשו סופרים - שאין הדעת נותנת
שיהיה הדבר כן.

ואין לי מה להשיב - מפני מה אמרו כן.

הכדומין הכדום הוא עץ ארוך שמחוברים אליו ווים (אונקליות) מכופפים, שעליהם היו
תולים בקבוקי מים כדי לצננם האשקלונים והיו עושים את הכדומים באשקלון
שנשברו היינו שנשברו הכדומים, ואנקלי שלהם והווים שבהם קימת עדיין קיימים
- הרי אלו טמאין מקבלים טומאה, לפי שהווים הם עיקר הכלי. המעבר קילשון
שאיתו מעבירים את התבואה ממקום למקום, והמזרה כלי כעין קילשון שיש לו שיניים
צפופות, שבו זורים את התבואה כדי לנקותה מהמוץ, והמגוב זהו כלי שדומה למזרה,
ואיתו מוציאים את התבן מהתבואה לאחר שזרוה במזרה, והמשותף לכל הכלים הנ"ל שיש
להם שיניים והם פשוטי כלי עץ, וכן מסרק של ראש שגם בו יש שיניים, בכל הכלים
הללו שנטלה אחת משניהן אם נשברה מהם שן אחת, ועשאן של מתכות והתקין
במקום השן שנשברה שן ממתכת - הרי אלו טמאין מקבלים טומאה, משום אותה שן
ממתכת. ועל כן אמר רבי יהושע: שמה שלימדה המשנה בדין השן ממתכת הוא
דבר חדש חידשו הסופרים היינו שדין זה הוא חידוש גדול, שהרי כלים אלו הם פשוטי
כלי עץ ואינם ראויים לקבל טומאה משום אותה שן אחת ממתכת, ומכל מקום ואין לי
מה להשיב מפני מה אמרו חכמים כן, כלומר שלא מצא טעם לדבריהם של חכמים,
והרמב"ם מפרש על ואין לי מה להשיב, שכוונת רבי יהושע לומר שאמנם אין לו מה להשיב
על דברי חכמים בדין זה, אבל עדיין החידוש מסופק בעיניו*.

*ויש מפרשים שדבריו של רבי יהושע מתייחסים גם על דין הכדומים. וכן מבואר במפרשים
שדברי רבי יהושע מתייחסיים לכל לכל המשניות שבפרקנו (החל ממשנה ב), ולפיכך סודרו כאן
אף המשניות ה- ו שאינם מעניין טבול יום.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ז'

רבינו עובדיה מברטנורא

התורם את הבור – של יין או של שמן.
 על מנת שתעלה שלום – כשהתנה שלום
 סתם ולא התנה לענין מה, מסתמא לענין
 שבר ושפיכה קאמר, שעל זה אדם ירא
 בשעה שמעלה מן הבור.
 אבל לא מן הטומאה – לפיכך אם נטמא,
 תרומתו תרומה.
 אף מן הטומאה – דכשאמר שתעלה שלום,
 שתעלה בטרה קאמר. ואין הלכה כרבי
 שמעון.
 נשברה אינה מדמעת – שלא חל עליה שם
 תרומה.
 עד כדי שתתגלגל – כל זמן שלא נתרקה
 מן הבור כל כך דאם תתגלגל תשוב לבור,
 לא עלתה שלום קרינן ביה.
 שהיה בו דעת להתנות – כלומר שהיה
 בדעתו וחשב בלבו להתנות, ושכח ולא
 התנה. ואין הלכה כרבי יוסי.

הַתּוֹרֵם אֶת הַבּוֹר הַמִּפְרִישׁ תְּרוּמָה מִבוֹר יַיִן, וּמִיֵּלֵא מִמֶּנּוּ אֶת הַחֲבִית וְאָמַר:
"הָרִי זֶה תְּרוּמָה עַל מְנַת שְׂתַעֲלָה שְׁלוֹם" הֵינּוּ שֶׁהִתְנָה תְּנַאי שְׂחִבִּית זֶה תִּהְיֶה
 תְּרוּמָה רַק אִם תַּעֲלֶה לְשֵׁלֹם מִתּוֹךְ הַבּוֹר – וּבֵאֵה הַמִּשְׁנָה לְלַמֵּד שֶׁבִּתְנַאי שֶׁהִתְנָה הַתְּכוּוֹן:
שְׁלוֹם מִן הַשֶּׁבֶר וּמִן הַשְּׂפִיכָה כְּלוּמַר שֶׁבִּמָּה שֶׁאָמַר 'שְׂתַעֲלָה שְׁלוֹם' הַתְּכוּוֹן שֶׁלֹּא
 תִּישָׁבֵר הַחֲבִית וְלֹא יִשְׁפֹךְ הַיַּיִן שִׁבְחִבִּית, שֶׁכֵּן מִכֹּךְ הָאָדָם פּוֹחַד בְּשֶׁעָה שֶׁהוּא מַעֲלֶה אֶת
 הַחֲבִית מִתּוֹךְ הַבּוֹר, **אֲבָל לֹא מִן הַטְּמֵאָה** אֲבָל לֹא הַתְּכוּוֹן בִּתְנֵאוֹ שֶׁלֹּא תִיטְמָא
 הַחֲבִית, מִשּׁוּם שֶׁטּוּמְאָה אֵינָה שְׂכִיחָה, לְפִיכֵךְ אִם נִשְׁבְּרָה, אוֹ נִשְׁפְּכָה הַחֲבִית אֵין תְּרוּמָתוֹ
 תְּרוּמָה, אֲבָל אִם נִטְמְאָה הַחֲבִית תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה. **רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁחוֹלֵק אוֹמֵר:** **אֵף**
מִן הַטְּמֵאָה הֵינּוּ שֶׁלְּדַעַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בִּתְנֵאוֹ הַתְּכוּוֹן שְׂתַעֲלָה שְׁלוֹם גַּם מִן הַטּוּמְאָה,
 כְּלוּמַר שְׂתַעֲלָה בְּטַהֲרָה מִתּוֹךְ הַבּוֹר, לְפִיכֵךְ אֵף אִם נִטְמְאָה הַחֲבִית אֵין תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה*.
נִשְׁבְּרָה הַחֲבִית, וְנִשְׁפֹךְ הַיַּיִן שִׁבְתּוֹכָה לְתוֹךְ הַבּוֹר – **אֵינָה מְדַמְעָת** אֵינָה עוֹשֶׂה אֶת
 הַיַּיִן שֶׁבְּבוֹר 'מְדוּמַע', כְּלוּמַר תַּעֲרֹבֵת שֶׁל תְּרוּמָה וְחוּלִין, הוּאִיל וְלֹא חָל עַל הַחֲבִית שֶׁם
 תְּרוּמָה. שׂוֹאֵל הַמִּשְׁנָה **עַד הֵיכֵן תִּשְׁבֵּר וְלֹא תִדְמַע** כְּלוּמַר כִּשֶׁהִתְנָה שְׂתַעֲלָה
 לְשֵׁלֹם מִן הַבּוֹר עַד אֵיזָה מִרְחָק מִן הַבּוֹר אֲנוֹ אוֹמְרִים שֶׁאִם נִשְׁבְּרָה שֶׁם הַחֲבִית אֵינָה
 מְדַמְעָת, הֵינּוּ שֶׁעֲדִיין אֵין זֶה נִחְשָׁב שֶׁעֲלָתָה לְשֵׁלֹם מִן הַבּוֹר וְלִכֵּן תְּנֵאוֹ לֹא הַתְּקִיִּים
 וְלְפִיכֵךְ אֵין שֶׁם תְּרוּמָה עַל מָה שִׁבְחִבִּית?, עוֹנֶה הַמִּשְׁנָה: **כְּדִי שְׂתַתְּגַלְּגַל וְתִגְיַע**
לְבוֹר כְּלוּמַר כֹּל שֶׁנִּשְׁבְּרָה בְּמִרְחָק כֹּזֶה שֶׁאִם תִּתְגַּלְּגַל תִּגְיַע לְבוֹר, אֲנוֹ אוֹמְרִים שֶׁלֹּא עֲלָתָה
 לְשֵׁלֹם מִן הַבּוֹר, וְאֵינָה מְדַמְעָת. אֲבָל אִם נִשְׁבְּרָה רְחוֹק מִן הַבּוֹר בְּמִרְחָק כֹּזֶה שֶׁלֹּא יִכּוֹלָה
 לְהִתְגַּלְּגַל לְבוֹר, אֲנוֹ אוֹמְרִים שֶׁעֲלָתָה לְשֵׁלֹם מִהַבּוֹר, אֲלֵא שֶׁנִּשְׁבְּרָה אַח"כ, לְפִיכֵךְ בְּמִקְרָה
 כֹּזֶה תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה, וְהֵינּוּ שֶׁנִּשְׁפֹךְ לְבוֹר 'מְדַמַּע' אֶת מָה שֶׁבְּבוֹר. עֵתָה חוֹזֵרֵת הַמִּשְׁנָה
 לְדַבֵּר מִעֲנִיין הַתְּנַאי שֶׁעֲלִיו לְמַדְנֵוּ בְּרִישָׁא **רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר:** **אֵף מִי שֶׁהָיָה בּוֹ**
דְּעַת לְהִתְנוֹת הֵינּוּ שֶׁהוּא בֵּר דְּעַת, וְיודַע שְׂרָאוּי כִּךְ לְהִתְנוֹת וְלוּמַר 'הָרִי זֶה תְּרוּמָה עַל
 מְנַת שְׂתַעֲלָה לְשֵׁלֹם', **וְלֹא הִתְנָה** כְּגוֹן שֶׁשָׁכַח, אוֹ שֶׁלֹּא עָלָה בְּדַעַתוֹ לְהִתְנוֹת עַל תְּרוּמָה
 זֶה, מִכֹּל מְקוֹם אִם **נִשְׁבְּרָה** הַחֲבִית – **אֵינָה מְדַמְעָת** אֶת הַיַּיִן שֶׁבְּבוֹר, **מִפְּנֵי**
שֶׁהוּא תְּנַאי בֵּית דִּין עַל כֹּל הַיּוֹדַע לְהִתְנוֹת שִׁיחָא דֵינּוּ כֵּאִילוֹ הִתְנָה, וְאִם נִשְׁבְּרָה
 הַחֲבִית, אֵין תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה, וְלִכֵּן אֵין הִיא מְדַמְעָת אֶת הַיַּיִן שֶׁבְּבוֹר. וְאֵין הַלְכָה כְּרַבִּי
 יוֹסִי.

*בירושלמי (תרומות פרק ב הלכה א) מבואר שמדובר כאן בטומאת טבול יום, שכן טבולי
 יום מצויים בין הגיתות, מאחר שאין טבול יום פוסל טבל במגעו. וזהו הטעם שסידרו את
 המשנה הזו כאן במסכת טבול יום.

סליק מסכת טבול יום

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)